

MARCEL TOMÀS & CASCAI TEATRE

UN TAL CÈSAR

DOSSIER PEDAGÒGIC

Dossier pedagògic

Elaborat per Cascai Teatre

Sinopsis	3
L'espectacle	4
Marcel Tomàs i Cascai	5
Fitxa artística	8
Proposta pedagògica	9
Contacte	24

SINOPSIS

Un Tal Cèsar és un espectacle d'humor que segueix la línia d'Un tal Shakespeare i Un tal Quixot.

Aquesta vegada, ens submergim en l'univers de l'**Imperi Romà** per reviuere els seus grans personatges, les seves tradicions, lleis, descobriments i fracassos... tot amb molt d'humor!

A través de gags i situacions inversemblants, dos personatges clownescos –un arqueòleg i un operari d'obres decidit a construir un complex turístic sobre unes antigues termes romanes– ens transporten a una època plena d'intrigues i extravagàncies. Entre runes i ciment, reviuem figures mítiques com **Juli Cèsar**, **Cleòpatra**, **Marc Antoni**, els filòsofs **Ciceró** i **Sèneca**, i fins i tot uns antics coneguts irreductibles: **Astèrix i Obèlix!** Sense oblidar conspiracions, traïcions i algunes aparicions inesperades.

Amb un to fresc i irreverent, l'espectacle connecta el món antic amb el present, explorant temes com l'arquitectura, la gastronomia, les creences i la filosofia, elements que encara marquen la nostra societat.

Un Tal Cèsar és un viatge hilarant a través del temps, combinant música, teatre d'objectes, gest, improvisació i **molta comèdia**.

**ROMA
COM
MAI L'HAS
VIST...
AMB
HUMOR I
TEATRE.**

L'ESPECTACLE

Amb **Un Tal Cèsar**, Cascai Teatre clou una trilogia dedicada als grans referents de la cultura i la literatura occidental. En aquest cas, el focus és l'**Imperi Romà** i el llegat grecoromà, eixos fonamentals de la nostra història que l'espectacle revisita des d'una òptica crítica, divertida i plenament contemporània.

L'obra esdevé una eina pedagògica potent per treballar, en clau d'humor, grans temes transversals del currículum: la història antiga, la filosofia clàssica, la política, la mitologia, la influència de Roma en les institucions modernes, l'urbanisme, el dret i fins i tot la cultura popular.

Els dos protagonistes, interpretats per **Marcel Tomàs** i **Toni Escribano**, despleguen un ampli ventall de personatges i situacions mitjançant tècniques com el clown, la comèdia física, la improvisació i el teatre d'objectes, connectant de forma directa amb el públic jove. Aquesta teatralitat lúdica i participativa facilita la comprensió de conceptes històrics i culturals, alhora que desperta la curiositat i el pensament crític.

L'estructura de l'espectacle –basada en la combinació de dos plànols temporals: el món actual i l'antiga Roma– permet establir paral·lelismes entre passat i present, amb un ritme escènic àgil i una narrativa que estimula la participació i la reflexió.

Un Tal Cèsar no només és una obra de teatre, sinó també una proposta educativa en si mateixa. Una ocasió immillorable per consolidar aprenentatges d'una forma vivencial i memorable, gràcies a l'energia escènica de Cascai Teatre i el seu llenguatge tan característic.

MARCEL TOMÀS I CASCAI

Marcel Tomàs amb la seva companyia **Cascai Teatre**, des dels seus inicis, ha desenvolupat un tipus de treball creatiu amb una clara influència de l'escola francesa de **Jaques Lecoq**, de la qual Marcel Tomàs n'és coneixedor i estudiós a través de la formació que ha rebut de diferents deixebles d'aquesta escola. Treballa la creació a partir del joc i, com a punt de partida per a l'escenificació de qualsevol espectacle, el fet creatiu és l'aportació que cadascú fa en la interpretació d'una obra. Marcel Tomàs destaca la necessitat d'implicació corporal i personal absoluta en la interpretació de qualsevol personatge. D'aquí la importància de reconèixer les normes del moviment a través de disciplines com ara el **mim**, el **clown**, el **teatre d'objectes**, la **màscara neutra i larvària**, els **bufons** i la **comèdia de l'art**.

Als seus espectacles, **l'histrionisme**, **la ganyota i el gest** estan incorporats en la interpretació d'una manera orgànica i natural. El fet diferenciador de la companyia rau en el treball interpretatiu i creatiu que Marcel Tomàs fa en cadascun dels seus personatges. Marcel Tomàs ha estat capaç de crear **un univers creatiu propi**, reconeixible i amb un segell d'identitat que ha estat àmpliament reconegut per la premsa especialitzada i corroborat pel públic.

Premi al millor espectacle de petit format
Radio City de València.

Premi del públic
Mostra de Santa Eugènia

Le Coup de Foudre
Estivales de Perpinyà

Premi BBVA a millor espectacle 2013
i millor actor 2013.

MARCEL TOMÀS I CASCAI

Més informació i enllaços:

[Teaser l'Orquestra Impossible.](#)

[Teaser Els Colors de Duke Ellington.](#)

[Teaser Un Tal Quixot.](#)

[Teaser Un Tal Shakespeare.](#)

[Teaser Noucents.](#)

[Teaser El Comediant.](#)

[Teaser La Banda del Teflón.](#)

[Teaser El Pillo.](#)

[Teaser Hot Hot.](#)

L'humor i la creació contemporània han estat l'eix vertebrador de la companyia. Durant 21 anys amb Cascai Teatre hem produït **19 espectacles**, 17 dels quals són d'humor.

L'humor de Cascai Teatre és fonamental en el treball actoral i parteix de la tradició més teatral, s'allunya dels formats més televisius que tant han influenciat les produccions humorístiques actuals.

Parteix dels aspectes més tècnics de disciplines com el clown i el bufó, aquest personatge maldestre capaç de crear situacions còmiques de petits accidents quotidians provocant veritables tragèdies. Situacions inversemblants carregades de bon humor, però també amb petits discursos savis i punyents que ens mostraran les contradiccions més humanes. Vestit sense roba de coloraines ni nas vermell és una evolució dels pallassos del passat. Ara ja no habita a les pistes de circ sinó que ha crescut i camina sol. D'aparença com un més de nosaltres, continua essent un personatge que diverteix i entreté però que no es mossega la llengua a l'hora de dir grans veritats.

Murri per naturalesa i d'hàbits maldestres, supera els entrebancs del dia a dia de la

millor manera que sap; però el que no sap és que és un antiheroï i ha nascut per ser un perdedor, encara que no es rendirà mai.

Entre els espectacles més destacats de la companyia hi ha L'Home Incomplet, Living Costa Brava, Zirocco, Hotot, El Comediant, Noucents, El Pianista de l'Oceà, Un Tal Shakespeare, Un Tal Quixot i Els Colors de Duke Ellington. Tots ells han estat molt ben rebuts per la crítica i el públic, amb gires per Espanya i participació en festivals internacionals a França, Itàlia, Bèlgica, Portugal i Tunísia.

També ha treballat en **cinema i televisió**, ampliant la seva trajectòria interpretativa més enllà dels escenaris. Ha participat en pel·lícules com Love is in the Air i Dos a la carta, dirigides per Robert Bellsolà, i en el curtmetratge Insomnio de Marc Vila. A televisió, ha intervingut en sèries estatals com Aïda, El Barco o Física o Química, així com en produccions de TV3 com Temps de silenci, Laberint d'ombres, El Crack o Com si fos ahir. Recentment ha format part del repartiment de La última noche de Tremor Beach, una producció per a Netflix. Aquesta experiència audiovisual complementa el seu treball teatral amb nous registres i llenguatges interpretatius.

MARCEL TOMÀS I CASCAI

La premsa ha dit:

«Una compañía única en el teatro de humor, con una personalidad inconfundible y un estilo inclasificable. Arrolladoras creaciones sin parangón en el panorama teatral español. Su manera de (re)mezclar los lenguajes escénicos le confiere una identidad única e intransferible. Marcel Tomàs es un intérprete polifacético, un showman en el sentido más espectacular del término. Su humor es elegante pero incisivo, seductor pero infalible, reflexivo pero desternillante. Un espectáculo donde el humor contemporáneo, la comedia gestual y el teatro del absurdo se fusionan, con un final antológico con desvarío improvisado. (...) Haría falta el doble del doble de vítores para ser medianamente justos con sus méritos.»

Tiresias, Lo mío es puro teatro.

“Marcel Tomàs es uno de los grandes cómicos de la escena actual. (...) Proyecta la necesidad de reírnos de nosotros mismos y de nuestra vida.”

J.V. Peiró. Las Provincias. Valencia. Març 2018.

“Marcel Tomàs nunca falla. Tiene alma de clown, una cara que parece diseñada para la broma y recursos de sobra para seducir a un público amplio.”

Rafael Gallego. Diario de Mallorca. Abril 2018.

“Marcel Tomàs (...) desplegament d’oficipletòric.”

Gemma Busquets. El Punt Avui. Novembre 2017.

“Marcel Tomàs (Cascai Teatre) és un dels millors clowns del país. Tomàs és tot enginy, histrionisme i imaginació, exerceix un control sobre el ritme i la interpretació que frega el virtuosisme, entrant i sortint segons la voluntat dels seus personatges, uns divertidíssims i veritables étourdis.”

Quim Noguero. La Vanguardia. Octubre 2017

“Domini de les eines pròpies de l’ofici, una mena d’estat de gràcia al que només hi han arribat alguns grans intèrprets i creadors en aquest país, com Tortell Poltrona o Pepe Rubianes”

Dani Chicano. Revista Proscenium. Desembre 2017.

“Un showman genial en manlleua tot allò inimaginable a través de l’enorme talent d’aquest truà atípic polifacètic. Tant circulen per l’escena el mim com el teatre d’objectes, la cançó, el quadre naturalista o el gest, la improvisació i el contacte directe amb el públic, la víctima innocent d’un sentit humà de l’humor meravellós.”

Joaquim Armengol. El Núvol Digital. Desembre 2017.

“Marcel Tomàs derrocha talento, simpatía, frescura y desparpajo, domina el gesto, el tempo del gag y se mete al público en el bolsillo desde que hace su aparición sobre el escenario. Marcel Tomàs alcanza un nivel sobresaliente se muestra decididamente brillante, absolutamente preciso en el gesto y en la medida de los tiempos, gracioso y encantador en la relación directa con el público”.

Joaquín Melguizo. Heraldo de Aragón.

FITXA ARTÍSTICA

Autor i director: **Marcel Tomàs**
Ajudant de direcció i producció: **Susana Lloret**
Intèrprets: **Toni Escribano i Marcel Tomàs**
BSO: **Carles Serras**
Il·luminació: **Gerard Canadell**
Comunicació: **Andrea Ballesta**

PROPERA ESTRENA: TARDOR 2025

FESTIVAL TEMPORADA ALTA

TEATRE POLIORAMA

UN TAL CÈSAR - DOSSIER PEDAGÒGIC

PROPOSTA PEDAGÒGICA

TEMES SOBRE L'ANTIGA ROMA QUE VEUREU A L'ESPECTACLE

L'antiga Roma va ser una de les **civilitzacions més influents de la història**, amb una durada de prop de **1.200 anys**. Fundada segons la llegenda el 753 aC per **Ròmul i Rem**, la ciutat va evolucionar des d'un petit poblat a la vora del riu Tíber fins a convertir-se en la capital d'un vast imperi que abastava tres continents.

La història de Roma es divideix en tres grans períodes:

- **Monarquia (753-509 aC):** governada per reis, molts d'ells d'origen etrusc. Aquest període va veure la formació de les primeres institucions polítiques i religioses.

- **República (509-27 aC):** després de l'expulsió dels reis, Roma es va convertir en una república amb un sistema de govern basat en magistrats elegits i un senat poderós. Durant aquest temps, Roma va expandir el seu territori per tota la península Itàlica i més enllà.

-
- **Imperi (27 aC-476 dC):** amb l'ascens d'August com a primer emperador, Roma va entrar en una nova era d'expansió i consolidació. L'Imperi va arribar a la seva màxima extensió sota Trajà, abastant des de Britània fins a Mesopotàmia.

Durant aquests anys, Roma va desenvolupar una cultura rica i diversa, influenciada per les civilitzacions **gregues** i **orientals**. La seva capacitat per assimilar i adaptar elements d'altres cultures va ser clau per a la seva longevitat i influència.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

TEMES SOBRE L'ANTIGA ROMA QUE VEUREU A L'ESPECTACLE

La presència romana a la península Ibèrica va començar l'**any 218 aC**, durant la Segona Guerra Púnica, quan les tropes romanes van desembarcar a **Empúries**. Aquest va ser el primer gran contacte entre Roma i els pobles ibèrics, i l'inici de la romanització del territori. A Catalunya, aquest procés va transformar profundament la societat, l'economia, la religió i l'organització del territori.

Els romans van fundar ciutats com **Tàrraco** (Tarragona), capital de la província Hispania Citerior, amb funcions administratives i religioses destacades. També van reordenar nuclis com **Emporiae** (Empúries), convertit en un port comercial rellevant.

Altres ciutats com **Baetulo** (Badalona) i **Iluro** (Mataró) van esdevenir punts clau per a la producció i exportació de vi.

Totes aquestes ciutats estaven connectades per la **Via Augusta**, una calçada principal que unia Roma amb Cadis i passava per llocs com Gerunda (Girona), afavorint el comerç i les comunicacions.

La romanització va deixar una empremta física i cultural molt profunda: monuments, aqüeductes, teatres, però també canvis en la llengua, les creences i els costums. L'ús del llatí es va estendre i es van integrar tradicions locals amb les institucions romanes. Avui dia, molts indrets del territori català conserven vestigis d'aquest passat, que forma part del nostre patrimoni col·lectiu.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

EL DRET ROMÀ I LES LLENGÜES ROMÀNiques

El dret romà és un dels llegats més importants de Roma i **la base de molts sistemes jurídics actuals**. A partir del segle V aC es van començar a codificar lleis com la **Llei de les Dotze Taules**, que recollien normes bàsiques de convivència. Amb el temps, es van desenvolupar conceptes com la **propietat**, el **contracte**, la **responsabilitat civil i penal** o el **testament**, que encara estructuren el dret modern. L'obra més influent va ser el **Corpus Juris Civilis** de Justinià (segle VI dC), que es convertiria en una referència fonamental a les universitats europees durant l'edat mitjana.

Paral·lelament, la **difusió del llatí**, llengua de Roma, va acompanyar l'expansió de l'Imperi. Inicialment usat per les elits i l'administració, amb el temps es va estendre entre la població i va evolucionar cap al llatí vulgar. Aquest, adaptat a cada territori, va donar origen a les **llengües romàniques**, com el català, el castellà, el francès o l'italià. El llatí també es va mantenir com a llengua de cultura i ciència durant segles, i avui dia perdura en terminologies especialitzades com la del dret o la medicina.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

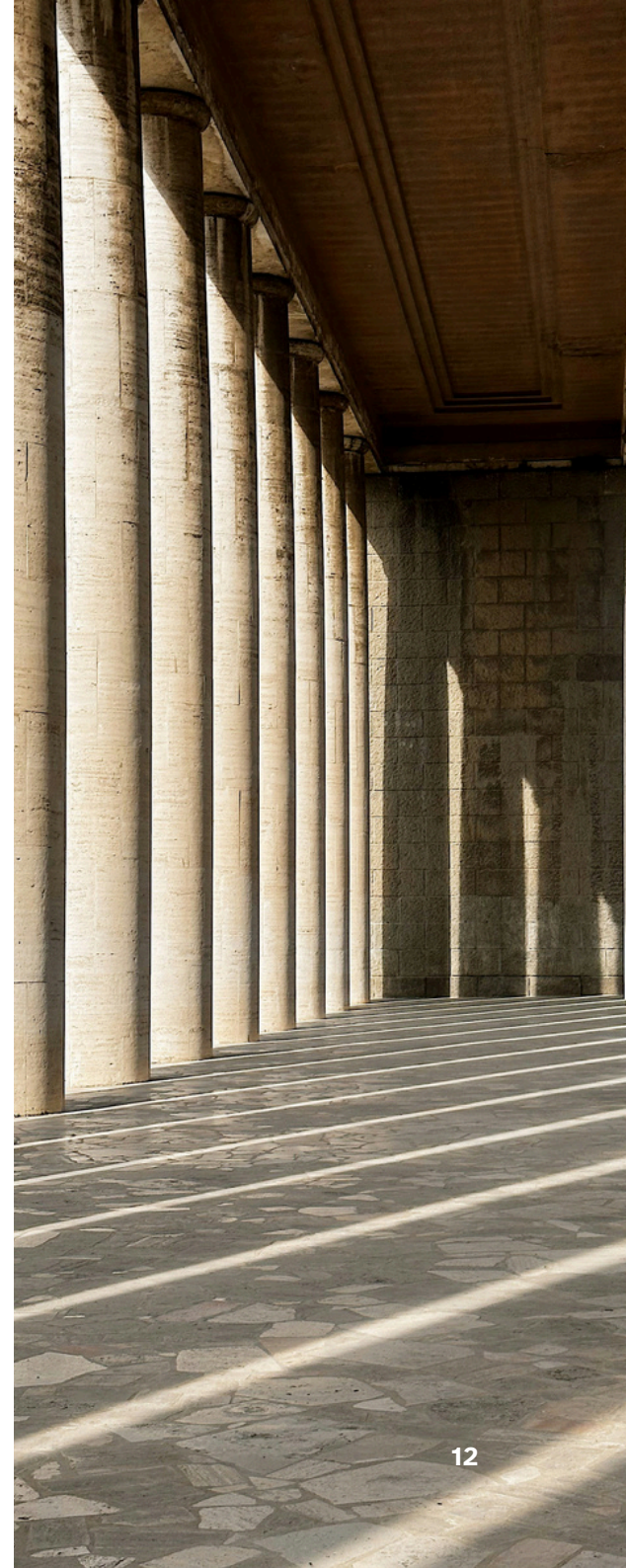
L'ARQUITECTURA, L'URBANISME I LES INFRAESTRUCTURES

Els romans van ser uns veritables mestres en l'art de construir. Van perfeccionar **tècniques heretades dels etruscs i els grecs**, i van innovar amb materials com el formigó (opus caementicium), que els permetia aixecar estructures més sòlides i duradores. Gràcies a això, podien construir edificis de gran alçada i complexitat, com **termes, aqüeductes, amfiteatres, ponts o basíliques**.

En l'àmbit urbà, les ciutats romanes seguien una estructura regular basada en dos eixos principals (cardo i decumanus) que organitzaven els carrers en forma de quadrícula. Al centre hi havia el fòrum, espai públic on es trobaven el mercat, el temple, la basílica i els edificis administratius. Aquesta concepció funcional i jerarquitzada de la ciutat ha influït en la planificació urbanística de moltes ciutats europees.

Pel que fa a les infraestructures, els romans van construir una xarxa viària impressionant. Més de **80.000 km de vies** connectaven les províncies de l'Imperi, moltes de les quals encara serveixen de base per a carreteres actuals. La Via Augusta, que travessa Catalunya de nord a sud, n'és un exemple emblemàtic. També van aixecar aqüeductes per portar aigua a les ciutats (com el Pont del Diable de Tarragona), clavegueres per evacuar aigües residuals i sistemes de calefacció per terra com l'hipocaustum.

(!) Al final del dossier, trobareu l'**activitat 5** vinculada a aquest tema.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

LA FILOSOFIA I LA TRANSMISSIÓ DEL PENSAMENT

Tot i que Roma no va ser l'origen de les grans escoles filosòfiques —aquesta tasca la van fer abans els grecs—, sí que va tenir un paper clau en la seva difusió, adaptació i pervivència. Els romans van adoptar la **filosofia grega** i la van reinterpretar segons el seu esperit pràctic i cívic, convertint idees abstractes en formes de conducta, normes morals i principis polítics aplicables a la vida quotidiana.

Una de les escoles més influents va ser l'**estoïcisme**, que defensava la serenitat davant l'adversitat, el deure i el control de les passions. Filòsofs com **Sèneca** o **Marc Aureli** van deixar escrits de gran profunditat ètica, encara llegits avui.

Tanmateix, un dels llegats més poderosos de Roma va ser la seva **tradició retòrica**. L'art de parlar bé i convèncer esdevingué essencial en l'educació i la vida pública romana. **Ciceró**, gran orador i pensador, afirmava que la paraula era l'eina principal per garantir la **convivència, la justícia i el progrés social**. Dominar la retòrica volia dir poder participar en la política, defensar causes als tribunals o influir en els altres amb arguments i emoció. Aquest art de persuadir és també present a l'obra teatral, on els personatges intenten convèncer, manipular o seduir amb el llenguatge.

Finalment, Roma va ser clau en la **transmissió cultural**, conservant i traduint obres filosòfiques, literàries i científiques del món grec. Així, va actuar com a pont entre el pensament clàssic i la cultura occidental posterior, mantenint viu el llegat intel·lectual del món antic.

(!) Al final del dossier, trobareu l'**activitat 7** vinculada a aquest tema.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ELS COSTUMS I LA VIDA QUOTIDIANA

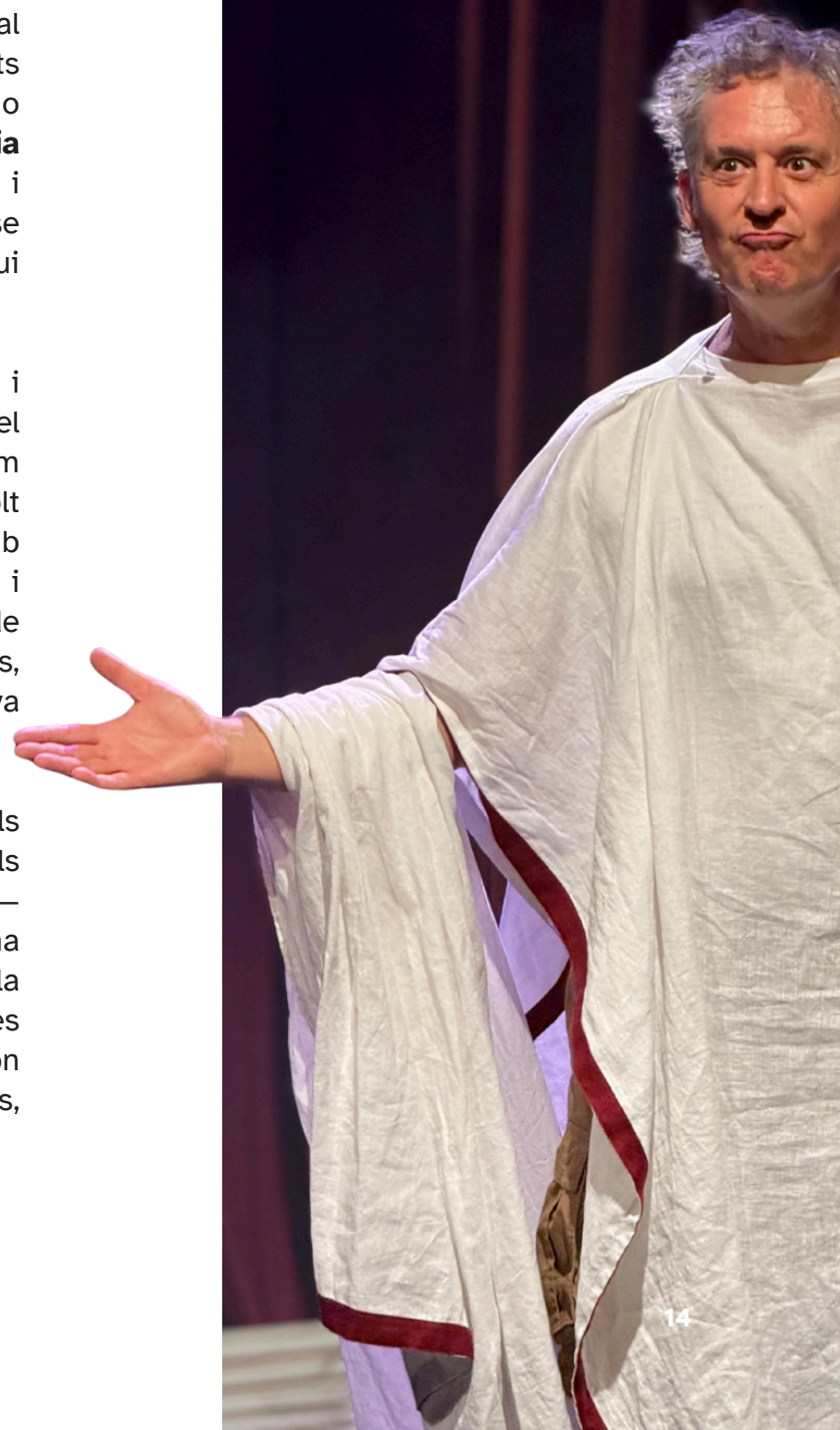
La vida quotidiana dels romans estava organitzada al **voltant de la ciutat**, la família i la comunitat. Encara que hi havia diferències evidents entre rics i pobres, molts costums comuns han perviscut amb el pas del temps i, en alguns casos, han estat adaptats a contextos moderns.

Les **termes públiques**, per exemple, eren llocs de trobada social on es combinava higiene, esport i conversa.

Aquesta idea d'espai comunitari per al benestar col·lectiu recorda a equipaments actuals com piscines, gimnasos o balnearis. També la **gastronomia romana**, basada en cereals, oli d'oliva, vi i productes frescos, estableix una base clara per a la dieta mediterrània que avui considerem saludable.

Els romans celebraven festes religioses i cíviques amb una gran participació del poble. Algunes d'aquestes festivitats, com els **Saturnals**, tenien un esperit molt similar al Nadal o al Carnaval, amb intercanvi de regals, banquets i capgirament de rols socials. A través de rituals, desfilades, representacions i jocs, la societat romana cohesionava la seva identitat col·lectiva.

També l'organització del dia a dia —els horaris, les estructures familiars, l'ús dels espais públics, el comerç al carrer— mostra paral·lelismes amb la vida urbana contemporània. La divisió del treball, la domesticitat o la importància dels vincles personals com a suport social són aspectes que, salvant les distàncies, continuen presents.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

EL TEATRE I LA CULTURA

El teatre a Roma era molt més que un entreteniment: era una **eina de cohesió social**, una forma de transmissió cultural i una via per expressar opinions i inquietuds. A diferència dels grecs, els romans van apostar per espectacles més diversos i populars, que incloïen comèdies, pantomimes, farses i, en ocasions, adaptacions de tragèdies clàssiques.

Autors com **Plaute** i **Terenci** van escriure obres humorístiques amb personatges arquetípics —el pare avar, l'esclau espavilat, l'enamorat ingenu— que encara avui inspiren la comèdia moderna. El llenguatge, els jocs de paraules i les situacions absurdes que utilitzaven connecten fàcilment amb el públic actual i han estat reutilitzats per dramaturgs de totes les èpoques.

Els edificis teatrals romans, com el **teatre de Tàrraco**, estaven pensats per a una gran audiència. Tenien una acústica acurada, graderies semicirculars i escenaris permanents, i sovint estaven situats al cor de la ciutat, cosa que en reforçava la centralitat cultural. Aquests espais no eren només per veure obres, sinó també per escoltar discursos, celebracions i actes públics.

L'impacte del teatre romà s'estén fins avui: l'arquitectura dels teatres moderns, l'estructura de moltes obres i el mateix concepte d'espectacle públic en viu tenen les seves arrels en aquest model. Fins i tot la idea del “teatre com a mirall de la societat” ja era present a Roma, i continua sent vàlida per entendre el seu paper a la cultura actual.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

ACTIVITAT 1. El teu imperi romà.

En els darrers mesos, a xarxes socials ha circulat una pregunta que ha esdevingut viral: **“Cada quant penses en l’Imperi Romà?”**. Tot i que al principi podia semblar un meme o una curiositat, amb el temps ha evolucionat fins a representar aquella cosa en què penses sovint, gairebé obsessivament.

Partint d’aquesta idea, proposem una activitat on l’alumnat pugui identificar el seu “imperi romà” personal, però vinculat amb elements que provenen de la civilització romana i que encara avui formen part del nostre dia a dia.

Objectiu: reconèixer aspectes de la cultura romana que han perdurat fins a l’actualitat.

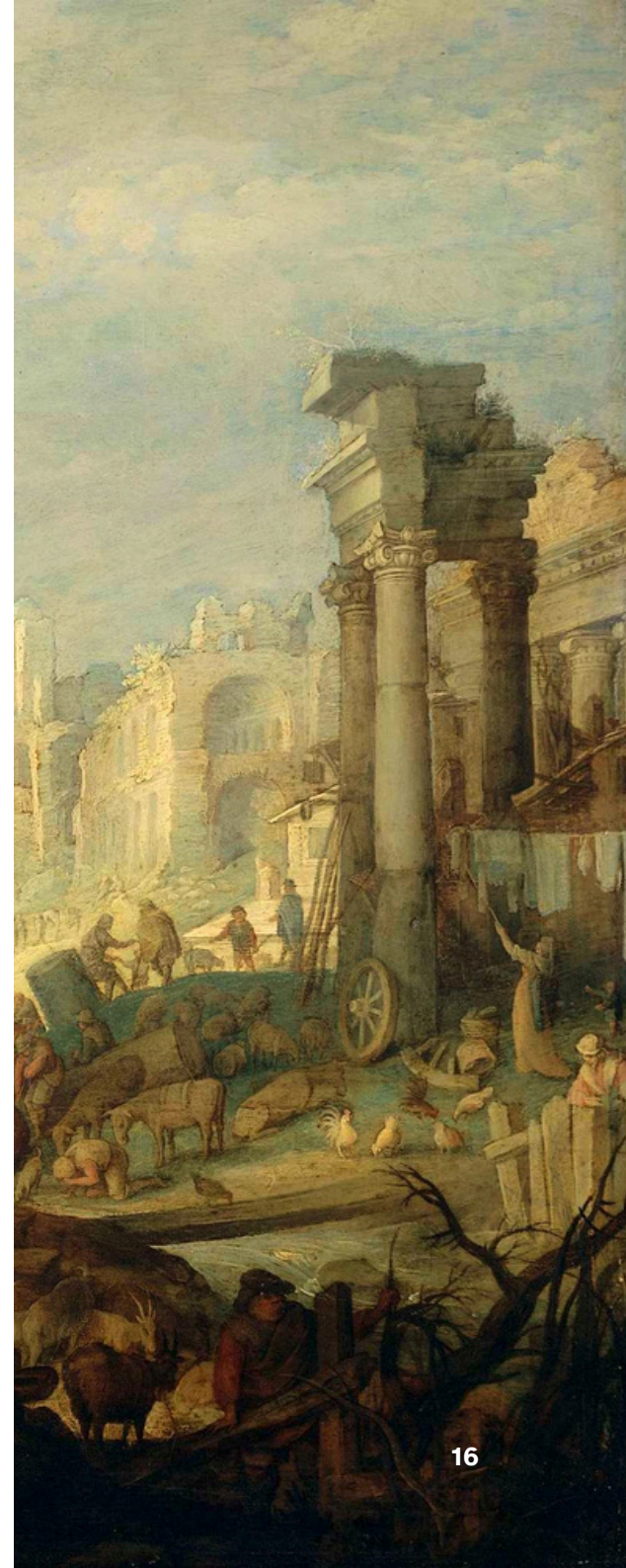
Desenvolupament:

1. **Definició del concepte.** A classe es presenta el concepte actual del trend: “El teu imperi romà és allò en què penses sovint sense adonar-te’n, que forma part de tu, del teu imaginar i o de la teva rutina.”

2. **Connexió amb el món romà.** Fem una pluja d’idees col·lectiva amb preguntes com: quines coses fas al teu dia a dia que tenen origen a Roma?, utilitzes paraules d’origen llatí? o creus que els sistemes polítics, judicials o urbanístics que t’envolten tenen alguna herència romana?

3. **Reflexió individual.** Cadascú escriu el seu “imperi romà personal” en una fitxa o cartolina. Exemple: “El meu imperi romà és caminar per les muralles de la meua ciutat i imaginar qui les va construir.”

4. **Posada en comú.** Cada alumne pot compartir oralment la seva proposta a classe, si ho desitja. També es pot gravar el text en format vídeo curt (estil reels o TikTok privat), per treballar l’expressió oral i la creativitat digital.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

ACTIVITAT 2. Els voluntaris romans.

Durant l'espectacle *Un Tal Cèsar*, tres alumnes del públic són convidats a pujar a l'escenari per formar part d'una escena còmica. Aquesta activitat proposa aprofitar l'enregistrament d'aquest fragment per analitzar-lo i editar-lo com a relat audiovisual comentat.

Objectiu: reflexionar sobre l'escena dels voluntaris a partir del seu visionat, identificant els recursos teatrals i còmics que s'hi utilitzen i entenent la seva funció dins de la dramaturgia de l'obra.

Desenvolupament:

1. **Visionat de l'escena.** Es projecta a classe el fragment gravat on tres alumnes participen com a voluntaris a l'escenari. Es demana una observació atenta i activa.

2. **Debat d'anàlisi col·lectiva.** A partir del visionat, es proposa un debat amb preguntes com: quins personatges representaven els voluntaris?, quina funció tenia aquesta escena dins del conjunt de l'obra?, quins recursos escènics i còmics s'hi van fer servir (expressió corporal, gest, música, contrast, repetició...)? Quina reacció va provocar en el públic? Per què funcionava?

3. **Comentari i edició del vídeo.** Els alumnes poden fer un muntatge bàsic del fragment (afegint títol, veu en off, comentaris escrits o música), com si fos un petit vídeo explicatiu o un reel divulgatiu.

4. **Presentació a classe.** El vídeo editat pot servir com a material per repassar els conceptes treballats i com a exemple de com el teatre pot fer participi el públic i utilitzar l'humor com a eina educativa.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

ACTIVITAT 3. Referents romans en escena.

Un Tal Cèsar és un espectacle ric en referències històriques, culturals i literàries de l'antiga Roma. Alguns d'aquests referents són evidents —com Juli Cèsar o Cleòpatra—, mentre que d'altres poden aparèixer transformats o parodiats.

Objectiu: identificar i analitzar referents històrics, socials i culturals de l'antiga Roma que apareixen a l'obra, per aprofundir en el seu significat i en com són representats a través de l'humor i la ficció escènica.

Desenvolupament:

1. **Pluja d'idees postfunció.** Després de veure l'obra, es fa un recull col·lectiu de tots els personatges, referències i temes que han aparegut a escena (ex.: Juli Cèsar, Cleòpatra, els filòsofs, les termes, les conspiracions, el poder, la guerra...).

2. **Assignació per grups.** Cada grup tria (o se li assigna) un d'aquests referents per investigar:

- Qui era o què representa?
- Quin paper tenia dins de l'antiga Roma?
- Com apareix a l'obra?
- Com s'ha reinterpretat en clau d'humor?
- Quin efecte provoca en l'espectador?

3. **Creació d'una fitxa o exposició.** Cada grup prepara una petita presentació en format oral, digital o visual (pòster, diapositives, vídeo breu, podcast...) per compartir amb la classe el seu referent i la seva anàlisi.

4. **Reflexió final.** Es debat a l'aula sobre com el teatre pot ajudar-nos a connectar amb la història i sobre la funció de l'humor per reinterpretar el passat.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

ACTIVITAT 4. Astèrix i Obèlix arriben al teu poble.

Els personatges d'**Astèrix i Obèlix** apareixen breument a Un Tal Cèsar, connectant el món romà amb l'imaginari popular actual. Aquesta activitat proposa contextualitzar qui són aquests personatges, d'on sorgeixen i per què són icònics, i convida els alumnes a crear una vinyeta il·lustrada on apareguin protagonitzant una escena fictícia en el municipi on es fa l'obra.

Objectiu: conèixer l'origen d'Astèrix i Obèlix com a figures culturals vinculades al món romà i treballar la creativitat i l'expressió visual a través de la creació d'una vinyeta contextualitzada.

UN TAL CÈSAR - DOSSIER PEDAGÒGIC

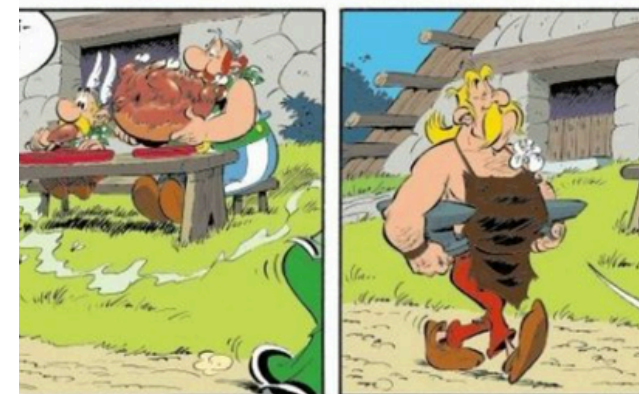
Desenvolupament:

1. **Contextualització.** Breu explicació de qui són Astèrix i Obèlix, els còmics creats per René Goscinny i Albert Uderzo, i com s'oposen amb humor a l'ocupació romana.

2. **Identificació d'elements.** Els alumnes observen com apareixen breument a l'obra i es debat per què s'hi han inclòs (referent popular, humor, crítica...).

3. **Creació de la vinyeta.** Cada alumne o grup inventa una escena còmica amb Astèrix i Obèlix visitant o intervenint en un espai emblemàtic del municipi (una plaça, una escola, un comerç...).

4. **Presentació.** Les vinyetes es poden penjar a classe o projectar i explicar oralment.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

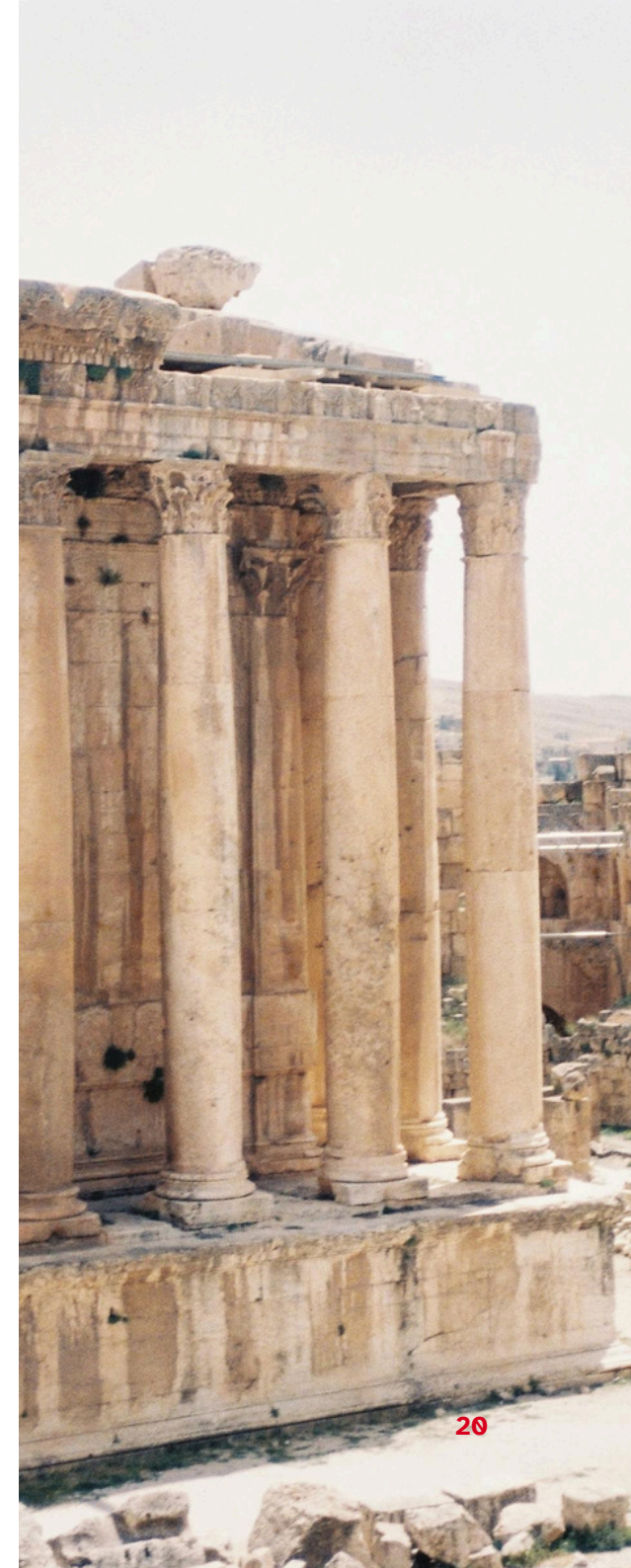
ACTIVITAT 5. L'Imperi Romà en el mapa.

L'Imperi Romà va ser un dels **més extensos de la història**. Aquesta activitat proposa visualitzar el territori que va ocupar, identificar les seves principals ciutats i comparar-lo amb el mapa actual d'Europa, Àfrica del Nord i Orient Pròxim.

Objectiu: ubicar geogràficament les ciutats més importants de l'Imperi Romà i prendre consciència de la magnitud del seu territori mitjançant l'ús de mapes i eines visuals.

Desenvolupament:

1. **Introducció històrica.** Breu explicació del màxim moment d'expansió de l'Imperi Romà.
2. **Recerca de ciutats clau.** Els alumnes busquen quines van ser les ciutats més importants de l'imperi (Roma, Alexandria, Constantinoble, Cartago, Antioquia, per exemple).
3. **Ubicació sobre mapa.** Es reparteix un mapa actual d'Europa i el Mediterrani i s'hi localitzen aquestes ciutats amb adhesius o marcadors.
4. **Dibuix de l'abast imperial.** Els alumnes marquen els límits aproximats de l'Imperi Romà i observen quins països actuals en formaven part.
5. **Restes romanes al territori proper.** Els alumnes investiguen si hi ha vestigis romans a la seva ciutat o comarca (jaciments, termes, vil·les, muralles...).
6. **Reflexió.** Es comenta a classe com un imperi tan extens podia tenir una identitat comuna i quins mecanismes feien possible aquest control.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

ACTIVITAT 6. Cine romà – El passat a la gran pantalla.

El cinema ha contribuït a crear l'imaginari popular sobre Roma. Aquesta activitat proposa veure una pel·lícula o fragment sobre l'antiga Roma i analitzar com es representa aquella època, comparant-ho amb el que s'ha treballat a Un Tal Cèsar.

Objectiu: analitzar com el cinema ha representat l'antiga Roma, comprendre les diferències entre ficció i realitat històrica i fomentar l'esperit crític audiovisual.

Desenvolupament:

1. **Presentació de pel·lícules.** Es poden escollir algunes d'aquestes opcions segons l'edat del grup:

- **Astèrix: el secret de la poció màgica** (2018) – recomanada a partir de 6 anys
- **Astèrix i Obèlix: Missió Cleopatra** (2002) – a partir de 8 anys
- **Gladiator** (Ridley Scott, 2000) – +13 anys
- **Ben-Hur** (1959) – +12 anys
- **Quo Vadis** (1951) – +12 anys
- **Agora** (Alejandro Amenábar, 2009) – +16 anys (per fragments seleccionats)

2. **Visionat.** Es mira la pel·lícula sencera o un fragment escollit.

3. **Comentari guiat.** A partir de preguntes com: quins personatges hi apareixen?, com es representa la societat romana?, quins elements coincideixen amb els vistos a Un Tal Cèsar? o és una visió realista o exagerada? Per què?

4. **Conclusió.** Els alumnes comparteixen per escrit o oralment la seva opinió i fan una petita fitxa valorativa.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

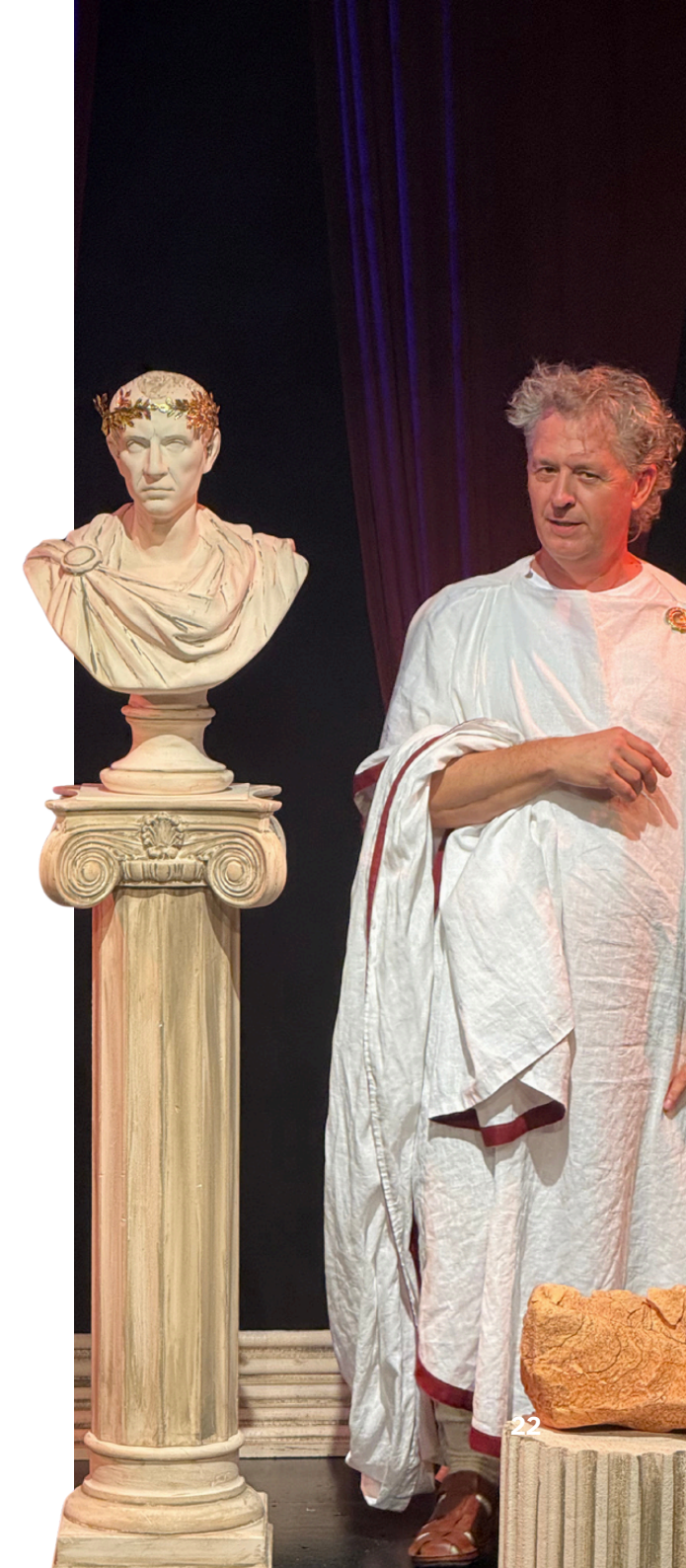
ACTIVITAT 7. Taller de retòrica romana

Els romans valoraven profundament l'art de parlar bé i convèncer. Aquesta activitat convida els alumnes a posar-se a la pell d'un **orador romà** tot preparant i protagonitzant un petit debat per grups. Hauran de defensar una posició amb arguments, escoltar els contraris i convèncer l'audiència, com fan els personatges a Un Tal Cèsar.

Objectiu: comprendre el valor de la retòrica, aprendre a argumentar i contraargumentar, millorar l'expressió oral i fomentar l'esperit crític i la capacitat de persuasió.

Desenvolupament:

1. **Introducció a la retòrica.** El professor explica breument què era la retòrica a Roma i per què era tan important: per convèncer al Senat, defensar causes als tribunals o fer discursos públics.
2. **Formació de grups i elecció de temes.** Es formen petits grups i cada grup escull o rep un tema de debat, vinculats a l'entorn escolar, amb una postura a favor o en contra.
3. **Preparació de l'argumentació.** Cada grup prepara els seus arguments i anticipa possibles contraarguments.
4. **Debat davant del grup.** Els grups exposen la seva postura davant la resta de la classe, alternant intervencions. Es valorarà el contingut, però també la claredat, el to i la capacitat de convèncer.
5. **Votació final.** Després de sentir ambdues parts, el públic (la resta de la classe) vota quina posició els ha convençut més.

PROPOSTA PEDAGÒGICA

ACTIVITATS

ACTIVITAT 8. Cantar l'imperi

L'obra *Un Tal Cèsar* incorpora l'humor i la música per **explicar fets històrics de manera accessible**. Aquesta activitat proposa escoltar i analitzar la cançó de l'espectacle *Tots els camins porten a Roma* que resumeix l'evolució de l'Imperi Romà, des dels seus inicis fins a la seva decadència. A través de la lletra, el ritme i les referències, els alumnes poden identificar conceptes clau de manera lúdica i significativa.

Objectiu: escoltar *Tots els camins porten a Roma* de l'obra per identificar fets històrics rellevants, comprendre l'evolució de l'Imperi Romà i reflexionar sobre com l'humor i la música poden transmetre coneixement.

Podeu escoltar la cançó a la nostra pàgina web.

UN TAL CÈSAR - DOSSIER PEDAGÒGIC

Desenvolupament:

1. **Contextualització.** El professor introdueix la cançó dins del marc de l'obra: on apareix, quin personatge la canta i amb quin objectiu (divulgatiu, còmic, narratiu...).

2. **Escolta de la cançó.** Es reproduceix la cançó a classe (es pot escoltar dues vegades). Es reparteix la lletra impresa o es projecta perquè els alumnes la puguin seguir.

3. **Anàlisi guiada.** Amb l'ajuda del professor, es treballen preguntes com: quins fets històrics s'hi mencionen?, quin to utilitza la cançó? o quins personatges o conceptes apareixen?

4. **Connexió amb el context.** Es vinculen els continguts de la cançó amb els temes treballats a classe: la romanització, el dret, la retòrica, la caiguda de l'Imperi... Es pot fer servir un esquema o línia del temps per situar el que es diu a la cançó.

5. **Expressió creativa (opcional).** Els alumnes poden inventar una estrofa nova sobre un altre aspecte del món romà.

Susana Lloret

679 48 58 61 | info@cascai.com

www.cascai.com